

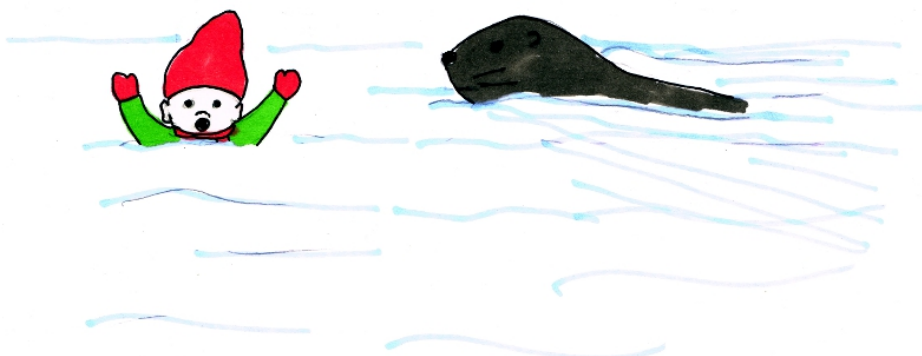
14. december

Næste dag, den 14. december, får nisserne sig en slem overraskelse. Pludselig står de igen ved noget vand. En bæk, som løber ud fra en stor dam. Og midt i dammen er der en lille ø, som nærmest ser ud til at være en stor bunke grene og kviste, der er flettet ind i hinanden. ”Jeg tror, vi skal over på den anden side”, siger Fire ”det er ikke den sø som trolden snakkede om, jeg tror at den skal være meget større. Men over skal vi”. De går frem og tilbage og kigger sig omkring. ”Se her” råber Fem pludselig, ”vi kan komme over her. Der er ligesom en bro eller en dæmning her. Og vandet løber ikke ret hurtigt på den anden side”. Fire går hen til ham. Der er ganske rigtigt en slags dæmning for enden af dammen, og selv om der løber noget vand igennem, er der ikke særlig meget strøm på den anden side. ”Kom vi løber over” siger Fem, og på et øjeblik er han kravlet op på dæmningen og er i fuld fart på vej over den. Hoppende og springende. Fire kravler bagefter og løber også af sted.

Midt ude på dæmningen har en stor gren lagt sig på tværs, og Fire skal lige til at råbe ”pas på”, da hun ser Fem snuble over grenen, og et sekund efter ligger han i dammens kolde vand og plasker med arme og ben mens han råber: ”Hjælp, hjælp mig Fire!” Fire betænker sig ikke mange sekunder, før hun tager en rask beslutning og springer bagefter. Vandet er ikke bare iskoldt, det er også mudret og fuldt af vandplanter, så Fire og Fem plasker fortvivlet rundt, og prøver at finde ud af hvilken vej de skal plaske for at komme ind til bredden.

Det kolde vand og det tunge våde tøj gør dem hurtigt trætte, og da de endelig kan se bredden, kan de også se, at der er alt for langt derind. Den lille ø midt i dammen er tættere på, men den er også så langt væk, at de to små trætte nisser begynder at tvivle på, at de kan nå derind.

Så mærker Fire pludselig, at noget griber fat i hendes ene ben og trækker hende ned under vandet. Hun kæmper fortvivlet, men hvad det end er, er det meget stærkere end hende, og lige da hendes hoved er ved at forsvinde under vandet, ser hun at Fem også bliver trukket ned under vandet, så hans røde nissehue forsvinder under overfladen.

Og så sker der noget meget mærkeligt. Det føles som om de bliver trukket af sted under vandet, ind igennem en snæver gang, og så er de pludselig ikke i vandet længere, men bliver, hostende og prustende, skubbet op af vandet inde i en stor og lun hule. Og da de er kommet lidt til sig selv, kan de se, at der hele vejen rundt om dem sidder nogle dyr med meget store fortænder og venlige brune øjne og kigger interesseret på dem. ”Fordan går det?” spørger et af dyrene. ”Og fem er I?” spørger det videre. Og da Fire og Fem stadige er for fortumlede til at svare, fortsætter det: ”Fi har lige reddet jer. I far fed at drukne”. ”Vi er nisser” siger Fire omsider, ”og vi er på vej nordpå, og vi skulle over dæmningen”.... ”Det er fores dæmning”, siger dyret, ”fi har bygget den. Og detteher er fores hus. Det har fi også bygget.....”.

”Åh” siger Fire, som er ved at komme lidt til sig selv nu. I må være bævere. Bævere bygger dæmninger og huler ude i vandet, det har jeg hørt om”. ”Ja, ja” siger dyrene og slår med deres flade haler. ”Fi er bævere, og fi bygger”. Fem skal lige til at spørge, hvorfor de snakker så mærkeligt, men så kommer han i tanker om, at det nok ikke er så høfligt, når de lige har reddet hans liv, så han siger i stedet: ”Hvordan kom vi ind i jeres hus, og er det det, der ligner en ø ude midt i dammen?” ”Ja, ja” nikker bæverne ”det er fores hus, og man kan kun komme ind i det fed at fømmе under

fandet". Fire skal lige til at spørge, om det ikke er upraktisk at skulle svømme under vandet, for at komme ind i huset, men så kommer hun i tanker om, at bæverne jo ikke bruger tøj, og det ser ud til at deres pels er helt vandtæt, så måske er det i virkelighed meget smart. "Det var pænt af jer at redde os" siger hun i stedet. "Det var vist lige i sidste øjeblik". "Ja, ja" nikker bæverne igen, og den største af dem siger. "Tag nu jeres fåde tøj af og fag disse her omkring jer". Og så giver bæverne dem nogle store blade, de kan svøbe om sig.

Og så sidder de lunt og godt i bævernes hule, og deler deres aftensmad med dem, og efterhånden kommer flere og flere bævere hjem, og de fortæller stolt om alle de træer, de har fældet og om en ny dæmning, de er i gang med at bygge. De er stadig lidt svære at forstå, og Fem hvisker til Fire da bæverne ikke hører efter: "Hvorfor snakker de så mærkeligt?". "Jeg tror det er fordi deres fortænder er så store" hvisker Fire tilbage, "men vi må hellere bare lade som ingenting". "Det er da godt at vi ikke hedder Seks og Syv" hvisker Fem tilbage – "så ville de kalde os Feks og Fyv". Og så fniser nisserne, så de må holde bladene op for munden.

"I må hellere blive her i nat" siger den store bæver lidt efter. "Så jeres føj kan blive ført".

"Jo tak, det vil vi gerne" svarer nisserne høfligt, men da de har lagt sig til at sove hvisker Fem: "det hjælper jo ikke så meget, at vores tøj bliver tørt, hvis vi skal under vandet for at komme ud". "Det må vi finde ud af i morgen" gaber Fire. "Fodnat".